

ÉN-vers

Magamból szeretnék verset írni.
Nem magamról.
Csak úgy, ha én
vers lennék egyszer.
Prózavers. Poénos.
Vagy akár egy szonett –
rímekkel.
Hogy nagy legyen a fejem.
Sok púp legyen a hátamon.
Farkam legyen hosszú
és csörögjön, mint a vekker.
Talán akkor
én lennék a legszebb költemény
a Loch Ness-i tó
fenekén.

Hétfő ismét

Hétfő van.
Már szinte hétfője.
Csak néhány munkanap,
néhány hányás,
ünnepek.
Aztán
péntek és szombat lesz
megint.
Közben károlások,

szétfoszlott ülepek.
Hétféle?
Erre vársz?
Hogy Isten ujja megérint?
Bablevest ettél megint
– hétfégén –
elnyújtózol és jöhet a
hosszú-hosszú
hétfégi fing.

Félig szögedies rím

Pénteken
Vesztettem el fél tököm.

Újabb vers a versről

B. Z.-nek

Elkezdted írni a ver...
Aztán, már a
második sornál,
nem tudod, közlöd-e?
Vagy majd,
ha megírsz egy másik ver...
És végigírod-e?
Folytatod-e a sort?
Érdemes-e mosolyt
is versbe írni
vagy csak sokkarátos
baszkurát?
Annak,
aki majd ezt elolvassa.
Ha lesz hozzá türelme,
ha lesz hozzá szíve.
Hogy érdemes-e
megírnod a ver...

Hogy ez majd csak
betűből lesz
és nem is csekk.
Érdemes-e
megírni
egyáltalán
ezt a ver...